

09.03.2021

Debatindlæg til Politiken

"Mine" Syrere er bange!

Jeg er kontaktperson for en syrisk familie. Og jeg har ikke set dem ret meget under corona. Før var vi sammen nogle timer hver uge, nu ses vi et par timer hver anden eller tredje måned. Jeg har en slags "bedstemorforfølelse" for denne familie, og jeg plejer at hjælpe dem med danskundervisning, ludospil, samtaler, kaffedrikning, aftensmad, hjemmebag, og helt almindelig følelsesmæssigt nærvær og familieagtigt samvær. Og så hygger vi os faktisk med at spille ludo!!

Jeg kom ind i familien via Røde Kors. Familiefaderen kom først til DK. Han kom hertil, fordi han ikke ville være soldat i Syrien. Han ville ikke slå sine medborgere ihjel for Al-Assad, for han var ikke enig i den politik, som Assad fører. Han var ikke enig i folkemord, han var ikke enig i forfølgelse af sine medborgere. Han flygtede til Danmark, og fik senere familiesammenføring med sin kone og sine børn. Jeg kom ind i familien i september 1918. Jeg vidste ikke meget om årsagen, og sprogligt var det svært. Faderen talte ganske lidt engelsk, og dansk kneb det meget med. Han var i arbejde, på arbejdspladser, hvor personalet talte arabisk, og der var ikke megen plads til sprogskole og arbejdsmarked, samtidig!

Moderen kom i gang med sprogskole, og gjorde store fremskridt. Men hun var forpint at tandproblemer og gigt, og hun fik ikke brugbar hjælp af kommunen. Lidt støtte hist og pist, men ingen gennemgribende undersøgelse og ingen brugbar økonomisk støtte.

Da jeg kom ind i familien, var den yngste, en lille pige, startet i 0'te klasse. De to brødre, kom ind i flere klasser over. De havde det svært til en start, men efterhånden fik de lært lidt dansk, fik venner, og begyndte at føle sig trygge. Med de sociale kontakter voksede danskkundskaberne. Og børnene fik et bedre liv. I Danmark. Når de så bombede byer i Syrien – på TV – igen, blev de bange og utrygge – og de sagde: Jeg vil ikke tilbage til Syrien, jeg er bange! Jeg er bange for Al-Assad!

Sådan er der nu gået 2½ år. Familien har fundet en god bolig. Børnene og deres mor går i skole, og deres far og ægtefælle har og har haft job, stor set hele tiden. De har klaret sig – på bedste beskub. Og de har været glade. For Danmark. De har ingen drømme om Syrien. Deres arbejde er væk: (sygeplejerske og selvstændig vvs-installatør) De kan ganske vist ikke komme tilbage til deres fag, før Danmark accepterer dem og giver dem opkvalificering, men de klarer sig! Deres familie har fået fred og ro, og børnene trives.

OG – så kom Socialdemokraterne til magten. Mette Frederiksen blev statsminister. Og hun udråbte sig selv til "børnenes statsminister". Hun sagde "undskyld" til Godhavndrengene. Hun sagde "undskyld" til de grønlandske børn, der blev tvangsforflyttet til Danmark, for at

blive "danske". Samtidig indvarslede hun tvangsadoptioner af danske børn. Gad vide, hvem der på sigt skal sige undskyld for Mette F??

Og så sprang bomben: Mette Frederiksen ønsker IKKE at forlænge syriske flygtninges opholdstilladelse – selvom den er begrundet i militærnægtning – og der er risiko for fængsling, tortur, mishandling og drab. Mette Frederiksen ønsker ikke at tage vare på danske børn i fangelejre i Mellemøsten, selvom børnene er i risiko for at få livsvarige traumer. Og Mette Frederiksen har påtaget sig – ene og alene – at besidde magten lidt for vildt. Jeg har stået på din side Mette F - siden starten af corona – men nu står jeg AF. Børnene i Danmark har mange farver og mange nationaliteter. De er bare børn! Og de har krav på vores omsorg! Børnene i Syrien og i Danmark har brug for os voksne, og du har et kæmpe ansvar – FOR ALLE DANSKE BØRN!! Dem her i landet, og dem i mellemøstlige fangelejre. "Mine" syriske børn, de danske børn i mellemøstlige fangelejre, syriske og andre mellemøstlige børn i danske asylcentre. Og sikkert flere med dem. Hvornår stopper dette egocentriske vanvid – hvornår bliver du – Mette Frederiksen – og en masse andre politikere med dig – voksne og ansvarlige – for VORES børn. Uanset kulør, etnicitet, alder, statsborgerskab, religion og forældrenes politiske/religiøse ståsted. Der, hvor jeg er vokset op, gælder den danske Grundlov. Gælder den også i Aalborg, der hvor du kommer fra?? Gælder den også, når det kommer til dem med sort hår og brun hud??

Hilsen

Jytte Høj Hammer

4750 Lundby